

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVI. — Wydana i rozesłana dnia 22. kwietnia 1916.

Treść: (№ 110. i 111.) 110. Reskrypt w sprawie zmiany statutu Komisji centralnej dla pieczy nad zabytkami.
— 111. Rozporządzenie w sprawie zaprowadzenia czasu letniego w roku 1916.

110.

Reskrypt Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. kwietnia 1916,

w sprawie zmiany statutu Komisji centralnej
dla pieczy nad zabytkami.

Na zasadzie § 19. statutu Komisji centralnej dla pieczy nad zabytkami, zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem z dnia 31. lipca 1911, zezwala się na zmianę §§ 3., 4., 6., 9., 10., 11., 12., 14., 15., 17. i 18. tego statutu z prowizoryczną mocą obowiązującą w brzmieniu następującem:

§ 3.

Komisja centralna stoi pod ochroną protektora mianowanego przez Cesarza.

Komisja centralna ma swą siedzibę w Wiedniu i składa się z prezydyum, z Rady dla pieczy nad zabytkami i z Urzędu państwowego dla pieczy nad zabytkami.

Dla poszczególnych królestw i krajów albo dla kilku z nich ustanowi się konserwatorów krajowych, którzy podlegają Komisji centralnej. Co do stosunków służbowych konserwatorów krajowych do politycznych władz krajowych wyda się osobne zarządzenia.

W związku z Komisją centralną utworzy się Instytut dla historii sztuki.

§ 4.

Komisja centralna jest urzędem, podlegającym bezpośrednio c. k. Ministerstwu wyznań i oświaty.

§ 6.

Prezydenta i jego zastępcę mianuje Cesarz na propozycję protektora na podstawie wniosku, które przedłoży Minister wyznań i oświaty.

Prezydent kieruje czynnościami, przewodniczy na posiedzeniach Rady dla pieczy nad zabytkami i zastępuje Komisję centralną na zewnątrz

§ 9.

Członków Rady dla pieczy nad zabytkami zwołuje prezydyum dla omówienia zasadniczych spraw pieczy nad zabytkami.

Z łona Rady może prezydyum mianować komisję dla obradowania nad poszczególnymi sprawami lub kompleksami spraw.

Prezydyum ma prawo żądać od członków opinii co do konkretnych kwestyi pieczy nad zabytkami. Członkowie są w takim razie obowiązani wydać opinie te z wszelkim możliwym pośpiechem.

§ 10.

Urząd państwowy dla pieczy nad zabytkami, którym kieruje naczelnik, składa się z urzędników, posiadających wykształcenie w zakresie historii

sztuki, z urzędników technicznych i prawniczych o charakterze rzeczywistych urzędników państwowych, tudzież z ustanowionych za odpowiednią remuneracją generalnych konserwatorów z zakresu historii sztuki i generalnych konserwatorów technicznych.

Dla poszczególnych krajów lub obszarów zamianuje się konserwatorów krajowych z zakresu historii sztuki i technicznych w charakterze rzeczywistych urzędników państwowych.

Ponadto można zamianować architektów, techników, artystów itd. konsulentami komisji centralnej, którzy będą wysyłani celem składania sprawozdań lub kierowania szczególnie ważnymi robotami.

Prezydium przedkłada wnioski na zamianowanie względnie ustanowienie wszystkich funkcyjnarjuszy i urzędników, wymienionych w ustępach 1., 2. i 3., Ministrowi wyznań i oświaty. Wnioski prezydium w sprawie zamianowania naczelnika Urzędu państwowego dla pieczy nad zabytkami, konserwatorów generalnych, konserwatorów krajowych i wszystkich urzędników od VII. klasy rangi w górę wymagają poprzedniego zatwierdzenia protektora.

Urzędowi państwowemu dla pieczy nad zabytkami i konserwatorom krajowym ma Minister wyznań i oświaty przydać nadto potrzebny personal pomocniczy do służby kancelaryjnej i rachunkowej oraz do wykonywania praktycznej pieczy nad zabytkami (fotografii, fotogrammetrii, restauracji malarskiej itp.).

Urzędnik, któremu poruczono obrót pieniężny, odpowiada i ręczy wobec Ministerstwa wyznań i oświaty za obrót ten, o ile on odnosi się do odbioru, przechowywania, fruktyfikacji, wydawania i przesyłania, oraz za należyty stan inwentarza urzędu.

Potrzebną ilość urzędników i funkcyjnarjuszy oraz ich przydzielenie do poszczególnych klas rangi, względnie wyznaczenie wysokości ich remuneracji ustala Minister wyznań i oświaty na wniosek prezydium; żądanie w tym kierunku należy wyrazić w preliminarzu, który ma być co roku układany.

§ 11.

Konserwatorzy krajowi mają według instrukcji, która będzie zatwierdzona przez Ministerstwo wyznań i oświaty, załatwiać we wzajemnem porozumieniu wszystkie sprawy pieczy nad zabytkami na przydzielonym im obszarze.

Konserwator krajowy, któremu prezydium poruczyło prowadzenie spraw, zastępuje Komisję centralną na zewnątrz w granicach swego okręgu

urzędowego i komunikuje się w sprawach, należących, do konserwatorów, wprost z odnośnymi urzędami, korporacyami i osobami prywatnemi.

W przypadkach, w których pomiędzy konserwatorami krajowymi wyłonią się różnice zdań, rozstrzyga Urząd państwowy dla pieczy nad zabytkami.

Urzędowi temu są zastrzeżone:

- a) rozstrzygnięcia w sprawach, w których chodzi o zburzenie lub trwałą zmianę ważnych zabytków;
- b) sprawy, w których decyzja należy do jednego z Ministerstw albo w których Urząd państwowy dla pieczy nad zabytkami przyznaje subwencję;
- c) wszystkie inne sprawy, które Urząd państwowy dla pieczy nad zabytkami zastrzegł sobie osobno do załatwienia.

§ 12.

Obok opracowywania tych zadań, które po myśli § 11. są osobno zastrzeżone Urzędowi państwowemu dla pieczy nad zabytkami, polega jego najważniejsze zadanie w jednolitem kierowaniu konserwatorami krajowymi i w nadzorowaniu ich czynności.

Zresztą prowadzenie czynności Urzędu państwowego pieczy nad zabytkami polega na współdziałaniu urzędników historyczno-artystycznych, technicznych i prawniczych, przyczem jednak należy zawsze przestrzegać zawodowego charakteru Komisji centralnej.

§ 14.

Naczelnikiem Instytutu dla historii sztuki będzie mianowany profesor wszechnicy, ustanowiony za remuneracją.

Należy mu przydać potrzebnych urzędników historyczno-artystycznych i technicznych oraz personal pomocniczy. Mianowanie funkcyjnarjuszy tych należy do Ministra wyznań i oświaty, a to, jeśli chodzi o zamianowanie naczelnika, po uprzednim zatwierdzeniu protektora, a które ma się postarać prezydium.

Co do wykształcenia urzędników Instytutu dla historii sztuki obowiązują postanowienia § 13.

§ 15.

Naczelnika Instytutu dla historii sztuki należy wysłuchać we wszystkich zasadniczych sprawach z zakresu historii sztuki.

Instytut dla historii sztuki ma wypracować ogólną naukową austriacką topografię sztuki,

urządzać osobne publikacje ważnych zabytków lub grup zabytków, nadzorować odnośnie muzea państwowe lub subwencyjonowane przez państwo, tudzież nimi kierować. Ponadto może on uczestniczyć także w ogólnych zadaniach fachowych, nie odnoszących się specjalnie do Austrii.

§ 17.

Na wniosek prezydium Komisji centralnej dla pieczy nad zabytkami może protektor ustanowić konserwatorów dla terytoryalnie ograniczonego okręgu, którzy w jego granicach przestrzegają interesów pieczy nad zabytkami i są powołani do wspierania konserwatorów krajowych przez doniesienia o odkryciach, o zagrożeniu zabytków lub o innych sprawach ważnych dla pieczy nad nimi.

Konserwatorowie będą mianowani na przeciąg trzech lat i może protektor po upływie tego czasu zatwierdzić ich na taki sam okres urzędowania.

§ 18.

Prezydium może osoby, rozwijające pożyteczną działalność w dziedzinie pieczy nad zabytkami i ich badania zamianować korespondentami Komisji centralnej dla pieczy nad zabytkami.

Osoby, które położyły na polu pieczy nad zabytkami i ich badania szczególnie cenne zasługi, może protektor zamianować członkami honorowymi Komisji.

Hussarek wlr.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 21. kwietnia 1916,

w sprawie zaprowadzenia czasu letniego w roku 1916.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u., p. Nr. 274. zarządza się, co następuje:

§ 1.

W czasie od dnia 1. maja do dnia 30. września 1916, zaprowadza się odmienne liczenie czasu (czas letni).

Stosownie do tego zarządzenia zaczyna się dzień 1. maja 1916 w dniu 30. kwietnia o godzinie 11. w nocy dotychczasowego liczenia czasu, a dzień 30. września kończy się w godzinę po północy tego liczenia czasu, które zostało zaprowadzone tem rozporządzeniem.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh wlr.

Georgi wlr.

Forster wlr.

Trnka wlr.

Morawski wlr.

Hohenlohe wlr.

Hochenburger wlr.

Hussarek wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

